

1765.

Z V. Pavlovic.

Skočná.

Haj, hu - si - čky, haj do le - sa, spad - ne na vás te - plá

ro - sa; te - plá ro - sa nic ne - ško - dí, za tvú mi - lú ji - nej cho -

dí.

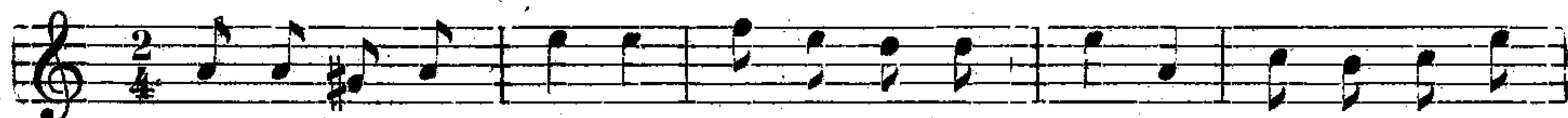
Haj husičky, haj do lesa,
spadne na vás teplá rosa;
teplá rosa nic neškodí,
za tvú milú jinej chodí.

Dybys ty byl sprostý voják,
přece by to bylo jinak,
ale že si ty kapitán,
tak se na tě nedopýtám.

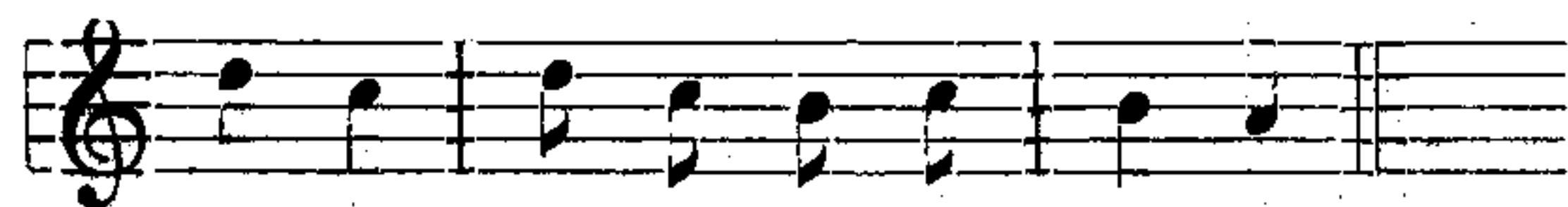
1766.

Z V. Pavlovic.

Skočná.

E - šče - li tě, syn - ku, e - šče - li tě bo - lí, co tě po - rú -

ba - li u tej Ba - bí ho - ry. *)

1767.

Z V. Pavlovic.

Skočná.

Je - sli si tě, má pa - nen - ko, do srd - ce ve - zmu, půj - du zej - tra

do Znojma, dám se na voj - nu; tam do - sta - nu ko - ně, pěkné se -

Babí hora = kopec za Vrbicí.